

EL PODER GUARIDOR DE LA BENEDICCIÓ

“Avui dia la medicina té proves indiscutibles de la capacitat de l'amor per curar i mantenir la salut” ho diu Bernie Siegel, un conegut canceròleg americà.

El profeta Isaïes ens recorda que no puc estar sa, íntegre i realitzat, mentre no ho estiguin els meus germans, ***“llavors brillarà com l'alba la teva llum, i les teves ferides es clouran en un moment”*** (Is 58 6-11).

Beneir es una de les formes en què s'expressa l'Amor incondicional de Déu, amb sinceritat des del fons del cor, *“és voler que passi el Vostre Amor, Senyor, a través del meu cor a tots els meus moviments”*¹.

“Beneir significa desitjar i voler incondicional, totalment i sense reserves el bé ilimitat, pels altres i pels esdeveniments de la vida, fent-lo aflorar de les fonts més profundes i més íntimes del propi ésser. Això significa venerar i considerar amb total admiració el que sempre és un do del Creador, siguin quines siguin les aparences. Qui es vegi afectat per la nostra benedicció és un ésser privilegiat, consagrat, sencer.

Beneir significa invocar la protecció divina sobre algú o sobre alguna cosa, pensar en ell amb profund reconeixement, evocar-lo amb gratitud.

*Significa a més, cridar a la felicitat perquè vingui sobre ell, donat que nosaltres no som mai la font de la benedicció, sinó simplement els testimonis joiosos de l'abundància de la vida.”*²

La benedicció, pot esdevenir un instrument de canvi pel bé, un instrument de guarició: *“Si emetem bons pensaments, cap mal, cap maledicció podrà mai ferir-nos Per això cal beneir sempre als amics i als enemics. La benedicció no solament va cap al seu objectiu per complir la seva acció pacificadora, sinó que a més tornarà a nosaltres, un dia o altre, amb tot el bé amb que anava carregada.”*³.

“No ens cansem de fer el bé; perquè si no defallim, quan arribi el temps recollirem” (Ga 6, 9)

“Tot allò que demaneu en la pregària, creieu que ja ho teniu concedit, i ho rebreu” (Mc 11, 24).

“Feu als altres tot allò que voleu que ells us facin” (Mt 7, 12).

“Estimeu als vostres enemics, feu bé als qui us odien, beneïu als qui us maleixen, pregueu pels qui us ofenen” (Lc 6, 27-28).

“No jutgeu i no sereu jutjats” (Lc 6, 37).

I no ens descuidem de beneir-nos a nosaltres mateixos, com diu Pradervand: *“és molt difícil beneir als altres des del fons del cor si no ens estimem i ens beneim abans nosaltres mateixos, perquè com donaràs als demés el que et negues a tu mateix?”*⁴

Preguntes pel diàleg:

- De què depen la nostra guarició de la qual parla el text d'Isaïes? Que és el que t'ha cridat més l'atenció d'aquest text?
- Quins sentiments experimentes quan beneeixes? Com afecta això als altres? I a tú mateix/a?
- Pots beneir a tothom? Quines resistències trobes?
- Coneixes alguna experiència de guariment a través de la benedicció? (En El arte de bendecir, se n'expliquen unes quantes, que et suggereixen?)

Pregària :

Isaïes 58, 6-11, El Senyor guareix el poble
Anthoni de Mello (1984). El Manantial. Ed. Sal Terrae, pàg. 202-204

Bibliografia:

- ¹ **Rabindranath Tagore** (1975). Obra Selecta. Ed. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, pàg .171.
^{2,3,4} **Pierre Pradervand** (2000). El arte de bendecir . Ed. Sal Terrae, pàg. 50, 62, 75, 124

Nota: cal portar la Biblia